

Kiss Ferenc ünneplése

A Szegedi Friss Ujság vasárnapi száma beszámol a Szegedi Gazdasági Egyesületnek a városháza dísztermében jan. 12-én ünnepélyes keretek közt lezajlott közgyűléséről, melyen a szegedi gazdatársadalomnak színe-java vett részt. Ott láttuk Baranyi Tibor főispánt, Pálffy József polgármestert, Bokor Pál ny. h. polgármestert, gazdasági főtanácsost, Fodor Jenő ny. h. polgármestert, gazdasági főtanácsost, Tóth Imre dr. kormányfőtanácsost, Kozma Ferenc kormányfőtanácsost, Grüner Géza gazd. főtanácsost, Koltay Alajos és Nyári György tankerületi főigazgatókat, valamint számos szegedi közéleti és gazdasági szakteknitelyt.

A gyűlést a Gazdasági Egyesület elnöke, Hunyadi-Vas Gergely dr. nyitotta meg, aki meleg szavakkal üdvözölte a megjelenőket, majd érdekes megállapításokkal jellemezte a magyar mezőgazdasági helyzetet. Megemlékezett a gazdatársadalom által az elmúlt év folyamán elért eredményekről, melyekkel szemben megállapította, hogy mezőgazdasági helyzetünk az intézkedések ellenére sem javult. Ezután vázolta azokat a teendőket, amelyek az agrár társadalom megsegítése érdekében mulhatatlanul szükségesek. Hunyadi-Vas Gergely dr. elnök beszédét annak hangoztatásával fejezte be, hogy a Gazdasági Egyesület vezetősége minden jogos termelői érdek megvédésénél a jövőben is rendelkezésére áll mindenkinek.

Kiss Ferenc ünneplése.

Dr. Hunyadi-Vas Gergely elnöki megnyitója után bejelentette a közgyűlésnek, hogy Kamocsay Gábor gazdasági tanácsos felszólalást kért a napirend előtt. Felszólalásában kérte a közgyűlést, hogy Kiss Ferenc ny. min. tanácsos díszelnökké való választását a napirend előtt tárgyalják le, melyhez a közgyűlés egyhangúlag nagy lelkesedéssel hozzájárult. Kamocsay Gábor gazd. tanácsos ezután meleg szavakkal emlékezett meg Kiss Ferenc ny. miniszteri tanácsos ötven éves Gazdasági Egyesületi működésé-

ről, majd az elnöklő Hunyadi-Vas Gergely dr. küldöttséget kért fel Kiss Ferenc meghívására és a küldöttség elnökének dr. Tóth Imre kormányfőtanácsost, tagjaiul pedig Fodor Jenő ny. h. polgármestert, dr. Szalay József ny. ker. rendőrfőkapitányt, Wolf Miksa nagybirtokost, Deák János és Török Ferenc th. biz. tagokat kérte fel.

Kiss Ferenc ny. min. tanácsost a közgyűlési terembe való belépése alkalmából a jelenlevők hatalmas éljenzéssel és tapsviharral fogadták. A meleg ováció elcsendesedése után dr. Hunyadi-Vas Gergely magasszárnyalású beszédben méltatta Kiss Ferenc 50 éves egyesületi működését.

Majd ezután Bokor Pál nyug. h. polgármester, gazdasági főtanácsos emelkedett szólásra, aki felszólalásában rávilágított arra a körülményre, hogy Kiss Ferencsel együtt az 50 éves hivatali működésüket egy esztendőben, egyszerre kezdték, öt évtizeddel ezelőtt. Ebből a munkásságból ismeri Kiss Ferenc puritán egyszerűségét, határt nem ismerő munkakedvét és a magyar gazdaságsadalom, valamint a magyar föld iránt érzett végtelen nagy szeretetét. Kérte a Mindenhatót, áldja továbbra is áldásos munkáját, hogy termékenyítse a szegedi rónát.

Ezután Kozma Ferenc kormányfőtanácsos, a Szegedi-Csongrádi Takarékpénztár vezérigazgatója Kiss Ferenc közgazdasági tevékenységét méltatta meleg szavakkal, majd dr. Pálffy József, a város polgármestere, Szeged sz. kir. város polgársága nevében üdvözölte Kiss Ferencet és bejelentette, hogy a Gazdasági Egyesületben történt 50 éves jubiláris ünnepségen kívül a város is méltó ünneplésben óhajtja részesíteni, mert az öt évtizeden keresztül Szeged város gazdakulturájáért folytatott fáradhatatlan munkáját méltóképpen kívánja ünnepelni.

Ördögh István, a Feketeszéli Mezőgazdasági Kör elnöke az alsótanyai gazdaságsadalom nevében üdvözölte Kiss Ferencet, mert munkásságának egy jó részét Szeged-Alsótanyán töltötte és Alsótanya virágzását nagyrészen neki köszönheti.

Végül Kovács Jenő földbirtokos, a Kecskeméti Kamara és a hódmezővásárhelyi gazdák nevében üdvözölte megleghangú beszédben az ünnepeltet és kifejtette, hogy Hódmezővásárhely gazdaközönsége Kiss Ferenc ny. min. tanácsosra el nem multható szeretettel és hálával gondol.

Az ünnepelt, a mi öreg testvérünk, ő is a régi Selmec falai között növekedett az ország hasznos polgárává. Szűkebb hazájában, az Alföldön, de legfőként a szegedi Alsótanyák hatalmas rónáin kifejtett munkássága már több ízben részesült fényes elismerésben és kitüntetésben. Ezen legújabb kitüntetése alkalmából erdőmérnök testvérei a legmélyebb tisztelettel és őszinte szeretettel hajtják meg piros szegésű, tölgyelevelés, hófehér zászlójukat az ünnepelt érdemei előtt és örömmel köszöntik ötötven esztendőes eredményes működése alkalmából, akik hálásan tekintenek az egek ura felé és kérik: adjon még időt hűséges öreg szolgájának, hogy a köznek még sokáig hasznára lehessen!

*

Eddig tart a vidéki levél.

Mi a magunk részéről őszinte tisztelettel és szeretettel csatlakozunk azokhoz a jókívánságokhoz, amelyekkel Kiss Ferencet a jubileum alkalmával nagyszámú tisztelői elhalmozták.

De engedelmet kell kérnünk arra, hogy a felhozott jubiláris indokokhoz a magunk részéről még kettőt hozzácsatoljunk.

1885. év január hó 6-án kelt az a kötelezvény, amelyikkel Kiss Ferenc az Országos Erdészeti Egyesületbe alapítótagul belépett és a lap 1885-iki évfolyamában jelent meg Kiss Ferenc első közleménye.

Ötven esztendeje alapítótagja tehát az Egyesületnek, és ugyancsak ötven éve egyik legértékesebb munkatársa lapunknak.

És most, amikor ennek a kettős jubileumnak le akarjuk vonni a következményeit, igazán nem tudjuk hol kezdeni a dolgot.

Nem tudjuk mit ünnepeljünk jobban Kiss Ferencben, a tudóst, aki évek, sőt évtizedek szívós és kitartó, minden feltűnést kerülő munkájával tör új csapásokat a gazdaságtudományok tereén, az erdészt, aki egy félévszázadon át addig parlagonheverő megmunkálatlan talajba telepített 1000 holdakra menő erdőket és ugyancsak addig megmunkálatlan szívekbe oltja be a magyar erdő szeretetét, a kollégát, aki magas kora mellett is szeretettel és lelkesedéssel karol fel minden lépést, amelyik az erdőmérnöki kar sorsát érinti, a barátot, mindnyájunk szeretett Ferkó Bátyját, aki az élet nehézségei között a jó tanácsot, az oktatást és a segítséget, a fehérasztal mellett pedig ragyogó szellemének szí-

porkáit mindig bőségesen osztogatta idősebb és fiatalabb barátai között, vagy az embert, aki évtizedeken át tisztességben, szorgalmas munkában eltöltött életével, rokonszenves egyéniségével, szeretetreméltó modorával tudott annyi rajongó tisztelőt, szerető jóbarátot szerezni magának és szakjának vadidegenben, ahol ő előtte tán azt sem tudták, mi fán terem az erdősz.

Kénytelenek vagyunk a gordiusi csomót úgy megoldani, hogy ebből a sokoldalúságból egyiket sem emelve ki, úgy ünnepeljük őszinte tisztelettel, ragaszkodással és meleg szeretettel Ferkó Bátyánkat, ahogy van, egyszerűen ünnepeljük Kiss Ferencet.

Hisz a neve már magában is fogalom közöttünk.

Adja az Úr Isten, hogy mai szellemi és testi frissességében sokáig maradjon meg közöttünk és mi még igen sokáig mutathassunk rá az utánunk jövő generációk előtt, mondván: „jól néztek meg, megbecsüljétek, büszkéek legyetek rá és kövessétek példáját, mert nemesak közülünk származik, de közénk tartozik ma is”.

Az Isten tartsa meg nekünk még igen-igen sokáig!